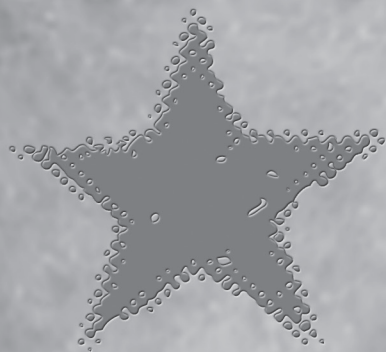

SOLUCAN FANZ.IN

#13

SOLUCAN FANZİN #13

"Gözlikle uyuduklarında daha net rüya göreceklerini düşünenler,

geleceği de sayı doğrusu üzerinde düşünürler."

1: Hassütrüktür	Aşkın Yücel
3: Retrospektif-İntrospektif	Cengiz Yılmaz
9: Zizek in da haus	SF
10: Dresden Posta İdaresi	SF
11: Esinlenmek ve Çalmak	Mucahyat
13: Sarhoşluk, Keder ve Kahkaha - Kafamın İçindeki Boşluk	Erkan Güner
14: In Flames	Zuzka25
15: Köprüden Önce Son Çıkış	Cengiz Yılmaz
18: Kolaj	SF
20: Descartes Balmumları - Assos Heykeltçiler Çarşısı	SF
21: Astral Seyahatler Güncesi!	Murat Uyanık
24: 4 Moon Cat	Hebrew
25: Tekleşen Çiftleşmeler	Mucahyat
26: Android	Chloé Mousset-Becouze
27: Leydi A.	Aşkın Yücel
28: Kedi Balığı	Hebrew
29: Tamburada Merdiven - 17	Cengiz Yılmaz
30: Bokarmak	Barış Serhan
31: Kafi	KAFİ
33: Stencil: HUGO	SF
34: Duvar Testi	SF
35: Amin 99 İsmi	İrem
37: Buğuseptil	SF

SOLuCAN FANZİN'i sürekli takip etmek istiyorsanız,
sf@solucanfanz.in adresine açık adresinizi yollayınız,
böylece yeni sayıları evinize posta marifetiyle yollayalım!

Online radyo, RADYO GERGEF' yayında! <http://gergef.solucanfanz.in>
Radyo programı hazırlamak ve ilgili mevzular için: gergef@solucanfanz.in

Eski sayıları doğrudan okunabilir, eylemleri takip edilebilir, fanzin arşivi ve dağıtımını görülebilir, kitaplar indirilebilir, cevher (e-kitap, müzik, film, fotoğraf, neşriyat) paylaşılabilir, kütlesle takılınabilir site adresleri:

www.solucanfanzin.com - <http://solucanfanz.in> - www.sol-u-can.com

Hassütrüktür

Çocukluğumuzda oynadığımız atariler uzaktan kumandasız, renkli televizyonlarda da çalışırdı, atari televizyona skart girişinden bağlı, atariye de silah (joystick) bağlı, ekranda ördek görüyorsun ve tetiğe basıyorsun, ördeği vuruyorsun. Uzaktan kumandalı televizyon bile belli bir yerden kumandayı algılarken (kırmızı-yeşil ışığın yandığı yer), bu televizyonun yüzeyinde ördek nasıl ölüyor?

- Silah-etkin olarak düşünülebildiğinden, dışa doğruluğun etkin olarak düşünülmesinden kelli basit bir akıl yürütme gerektiren bu soru karşımıza “teknoloji bilgisi” gerektiriyormuş gibi gelir. Televizyondaki “ördek”ten gelen ışık, silahın tetiğine bastığımızda açılan sensörü uyardığında silahın kablosundan atariye, atariden de televizyona aktarılaraq ördek öldürülmüş olur. Silah biçiminde değil de yine sensörlü başka bir joystick kullanılsa bu soru “teknik” hale gelir mi?

Silah neden zaaf belirtisidir?

Cep telefonu teknolojisi ile henüz yeni yeni tanıştığımız bir dönemde, arabalı feribotlarda telefon kartıyla ankesörlü telefondan arama yapmak mümkündü. Nasıl?

“Wireless” sözcüğü “Kablosuz” olarak kültür içine oturdu. İngilizce’ye aşına olmayanlar dahi “vayırılıs”tan bir şeyler anlıyor. Tarihi kadar sözcük kökenleri de birşeyler ifade edebiliyor. “Wire” karşılığı tel “-less” son eki olumsuzluk olarak karşılandığında; pekala arabalı feribotlardaki ankesörler anlaşılır hale gelebiliyor ya da 522 alan kodu olan araç telefonları; çok kadim bir teknolojiyi ifade etmekte...

Düşüncede mimari anlayış kent kurulumlarının okumasında bize kendini yakalatabilen uygunluklardandır. Günümüz kent kurulumlarında, kent merkezlerinde istikrarlı bir biçimde egemenlik sembollerine rastlamaktayız, egemen olan kendini sembolik bir biçimde ortaya koymakta. Örneğin kentin merkezinde tüm ürünlerin oraya taşındığı bir borsa bulunmaz, bu borsanın varlığını koruyan, pekiştiren

bir egemenlik sembolü bulunur; lakin buna karşın ve bununla birlikte bu borsaya ürün getiren en uzak yerleşim (birden fazla olabilir, merkez ise tektir) borsadaki fiyatı en yüksek maliyet olma sebebiyle belirler, marj olmaktadır.

Merkezde sembolik olan varsa, biz neyi karşımıza alıyoruz yani merkezde olan nerede olanın sembolüdür?

Ulrike Meinhoff:

"Başının patladığı hissi, kafatasının parçalanacağı, patlayacağı hissi.

Beyninin tıpkı bir erik kurusu gibi buruştuğu hissi.

(...)

Hücrenin kıpırdadığı hissi –uyanyorsun, gözlerini açıyorsun– hücre kıpırdıyor(...)

Dilsiz kalma hissi.

Artık sözcüklerin anlamını ayırt edemiyorsun –ancak keşfedebiliyorsun– ısılık sesi veren harfleri kullanmak; s, ş, ç kesinlikle dayanılmaz.

Sözdizimi, gramer denetlenemiyor. İki satır yazdığında, ikinci satırın sonunda birincinin başını hatırlayamıyorsun..."

Retrospektif İntrospektif

“-Hakkıdır hakkı tepen, caddesidir istiklal!” dedi biri, diğerine “Bu lanet yerden çıkalm” diye cevap verdi öbürü. Günlük toplumsal pankartlı eylemlerin biri yerine diğerine bırakıyor, eğlence ve tüketim kültürü bu merkezde işliyordu, günler ve geceler boyu... Olası bir devrim sonrası, olası devralınmış siyasal iktidarın öncekine benzer aktörlerinin ilk yasaklayacağı yer olması olası caddeden hızla uzaklaşıyorlardı. Yasakçı zihniyet de olumlu yönler bulabilenler içinse bugünden yasaklanması gereken bir caddeydi orası, tüketimdi her anlamda. Yürürken biri, diğerine doğru yaklaşıırken aklımdan tüm yaşadıklarını birbirlerine aşk şiiri yazmak olarak özetliyordu. “Bu ne lan?” diye sordu diğeri. “Debelenmese bari denerken dede” diye cevap verdi biri. Zira alkolik bir yaşlı, tellerin üzerinden atlamaya çalışıyordu yasak bir bahçeye girmek için. “Dede” söylemi, ikisini de düşüncelere sevk etti zira artık genç olanlar Demokratik Almanya’dan sonra doğanlardı, oysa ikisi de Demokratik Almanya’dan sonra doğanlarla iletişim kuramıyordu. Bu düşünce diğerine göre solda yürüyeni rahat bir koltukta uyumayı çekici hale getirmenin anahtarı olmuştu. Lakin günlerdir uyuyamıyordu. Yanında yürüyene dönüp, gözlerini gözlerine dikip: “Uyumak bir ağaç gibi tek ve hür ve bir roman gibi kalleşçesine uykusuzluk.” dedi. Aylardır uyumayan diğerine göre sağda yürüyen “Yalvardık uykuya kuyusunda bize de yer versin diye o da dedi ki bize “yalan” ; biz sadece sadede geldik, “biz vardık!”. “Biz?” diye sordu soldaki. Tam sokağın köşesine gelmişlerdi, köşede karanlıkta beklemekte olan biri yanlarına yaklaştı. “Bir şeyler ister misiniz?” diye sordu. “Yok” dediler hep bir ağızdan; “Kolay gelsin!” sesi yankılandı boş sokaklarda sokak lambalarının aydınlatığı. Uzun bir süre sessizce yürüdüler. En sonunda deniz kokusu ve iç ferahlatan rüzgârı hissedilmeye başlandığında solda olan durarak : “ ‘biz’ için iki tür yalnızlık alt edilmeli biri duvar içi içsel, diğeri doku dışı dokunsal!” dedi. Az önce gördükleri torbacıya kafayı takan sağdaki “Birbirimizin kafasını kırmayı çok severiz, en azından devlet satmıyor kırmak için kullandığımız sözlerimiz!” diye karşılık verdi. “Maddegülün suçu ne?” diye sordu soldaki, ve sanırım “uyuşturucu, uyarıcı kullanıcılarını” kastediyordu. Sırtıtmıştı sorusunun akabinde. Buna karşın sağdaki daha da ciddileşerek “en nihayetinde her tüketilen illegal tüketim maddesi, bir gerillanın kafasına doğrudan mermi olarak

Retrospektif İntrospektif

gider ‘devletler’ kontrolünde” dedi. Çatalların koz geldiği saatlerde umutla korku arasında bir dudak fısıldadı geleceği henüz gelmekte olana... “Bir ben biz bin” dedi soldaki sağdakine. Ve karşılığı gecikmemiştii sözün kapısına vardıklarında dışarıdan kulübe gibi gözüken tabelasız, ruhsatsız meyhaneye deniz kıyısında “ ‘biz’ her birinizin, her birimizin beynine sıkılan ‘kurşunuz’ ‘kurşundur!’” Bunu o kadar haykırarak söylemişti ki kapıda, bizim meyhane dediğimiz virane kulübedeki jankiler sarsılmıştı, gözlerini kapıya dikip bir süre izlemişlerdi girenleri. Bu izlenilme hissi söyle bir cümle kurdurdu soldakine “Tanrı bana çevirmişti!” İşte, şimdi bir sessizliğe, bir aşinalığa yerini bırakmıştı; anlık bir hareket. Sessizlik, seslerin düzenin zeminine ustaca yerleşmişti. Kırık dökük kırmızı bir kasetçalardan müzik kulübeyi ve yakamozları dans ettiriyordu, bu meyhanede. Meyhanenin tek masasında karşılıklı oturanlardan biri diğerine deniz yüzeyini göstererek “Tanrıya aracısız referans vermek: dilin, ifade sınırlarının çizdiği anlam dünyasının sembollerle vahiylerin “dansettiği”ndeki yanlışlığıdır.” dedi bilgece. İçinden “Hassiktir lan ordan” demek isteyen diğeriyse jankilerle kasetçaların arasını eliyle göstererek “Şoparlörden geliyor müzik” dedi. İçerisi yakılan sigaralar yüzünden feci duman altıydı. Biri diğerinden pencereyi açmasını istedi, eliyle dışarı ittirerek pencereyi açan, denizdeki gemiyi ve uçağın karanlıkta bir yanıp bir sönen ışığını göstererek “...ve oksijeni tatmak. dumansız hava sahasının pilotları ve pistteki görevlileri; kaç kez geçti hiç erken olmayan?” diye sordu.”Bir milimetrik göz hareketi değişimi bize nasıl hissettirir; göz kapakların ağırlığında geçen zaman, hayattan çalınca?” Uyanmış, sigara içmekte olan bir janki sohbete dahil olmak ister gibi “ ‘Kafamızdaki gürültü, yüreğimizdeki sessizliktir!’ damardan da geldiydik!” dedi, ve uyumaya devam etti. Masadakilerden pencereyi açan “Uyuşumsal düşlerin sinsi gizleri uzlaşımalsı değil, “zaman” dedi, gelişigüzel dizilen harflerin ne sesi vardı, sembolsüz?” diye sordu uçağı ve gemiyi işaret etmesinin eleştirildiğini düşünerek. Uyuyan jankiye bakan diğeriyse “ ayakta kalmak, hayatta kalmak mıdır?” diyerek soru silsilesini devam ettirdi. Uzun bir sessizlikten sonra sanki tekrar eder gibi bir diyalog gelişti masada oturanlar arasında:

- İki tür yalnızlık vardır: duvar içi içsel, doku dışı dokunsal.
- Hatırlamadığın şeyi unutmazsın!
- Hangi kapıyı çalsam karşımda buruk paradox!
- Ne böyle insanlı, ne de böyle insansız.
- Kendi içinde çelişen bir bütün halinde insanlığımız.
- Bir protoplazma halinde insanlığımız!”
- Medeniyet dediğin tek diş kalmış canavar yani HUGO!

Kahkahalar yankılanmaya başlamıştı denizin yüzeyinde kulübeden yükselen anlamlı anlamsız seslerle.

-Bağlam kafa, bağlam vücutta bulunur!

-Muallimler, yeni embesil sizin eseriniz olacaktır.

-Arsız kalmış bir toplumun, sanat damarlarından biri atar demektir.

Kahkahalar bir süre sürdükten sonra, zihindeki ses “sonra” diyordu, bilmediği bir dilde. Açıklamaya girişti pencereyi açan: “ışılıklı harflerin, göz kenarlarında parlayan yıldızların nesliyiz “vesselam” ve hakikaten “grubunun içinden konuşmamak” değil mi meselemiz ve göz kapaklarına düşen gölgelerin “sanki bir anlamı var” dediğini görür gibi olduk! “bir ben biz bin” ve ne denenebilir ki, harfleri sınır...” Cümleyi tamamlamış gibi hissediyordu, anlaşılıyordu, her ne kadar istemese de!

-Neden anlamdan ya da anlaşılmaktan kaçyorsun? N’oldu “herkesin farklıyım dediği yerde, farklı olan nedir?” diye mi sordun? Kesin sen farklısın ve özelsin!

- Başkasıyla olan mesafe gözlerinle beynin arasındakinden daha yakınsa miyopsun demektir hayata ve hataya hipermetrop!

Açık saldırısına, bu kadar savunmasız bir cevap karşısında; saldırdığı avın hiçbir tepki vermemesine şaşan hayvan gibi donup kalmıştı. Bunu gören diğeri yüklenmeye devam etti:

-”Konvansiyon” neden saat daire, çember ya da küre ya çekirdek mükemmel değil de yer elması gibiye Newton? Ya birileri “dünyanın merkezi bu yerelmasıdır” diyorsa...

-”Tarih, yaptıklarımızı yazıyor; yapmadıklarımızı değil, maalesef!”

- Yani “ördek vurulur!” diyorsun!

- O ne demek lan!

- Ördek vurulur, örnek baki kalır! tarih örnekleri yazar; örnek olmayanları değil; anti-kahramanlarla birlikte anti-azizleri de harcamıştır!

- Ördek nerden geldi?

- Atarilerde ördek vurma oyunu nasıl çalışıyordu? Uzaktan kumandası olmayan bazı tv’lerde bile çalışırdı, yani tv’nin yüzeyi nasıl algılıyordu? Zira biz silahı hep etkin düşündük; oysa zaafın ta kendisiydi. atariye bağlı silahın tetiğine basarsın tvden gelen ışınla silah ördeğin rengini algılar!

-Pavlov’un köpeği schrödinger’in kedisi olmasın yav!

İkisi de başını masaya gömmüş, birbirlerinin gözlerini görmeden sohbet etmeye devam ediyorlardı, uzaya yayılan bir ses olduğunu söylemek güçtü!

Retrospektif İntrospektif

- Biz uyurken; daha çok kişi oluyoruz, içimizden horlayanı bir temizlesek; ozon tabakasını bırakır; bir daha da içmezdi sigara, lanet olsun!

-"Hortlamak" nasıl bir yansıma; kulakta ya da "ortadontolojik" bir sorun yoksa; yay oksa?

Bir ağızdan duyulan ilk yanıt gelmişti akıllara, "Bir şeyler ister misiniz?" "Yok" diye gelişen diyalogtaydı sanırım ve "Hatırlamadığın şeyi unutmazsın!" artık denmişti. "Şimdi artık geçmişimdir" demek için çok geçti! İki birden uyandılar; göz göze geldiklerinde ikisi de kafalarına doğrultulmuş bir silah düşündüler; "Bana yapmayın ona yapın!" düşüncesine ise ikisi birlikte güldüler. Yine de ciddi olmak bir soruydu gülmekte; pencereyi açması artık önemli olmayan sordu:

-"Artık" sözcüğünün zamansal zıttı nedir? "bundan sonra hiçbir zaman" mı? "Henüz" mü? Her zaman mı? Hiç bir zaman mı?

"'biz' her birinizin, her birimizin beynine sıkılan 'kurşunuz' 'kurşundur!'" hatırlanmıştı kapıdan girişlerinde her ikisi tarafından, yine hep bir ağızdan, aynı anda dediler:

- "Hatırlamadığın şeyi unutmazsın!"

- Artık diyorsun ki æ: ayna, kağıdın kısa kenarına konduğunda 69, uzun kenarına konduğunda 96 gösterir!

- Anan da kaç an var? Geldim gördüm yedim!

- Bir çerçeve için kaç çevre var?

- Uykusorgul!

- Algımesaj!

- Anlatıaktarı!

- Vurguyargı

- Sorarsan Bağdat, sormazsan roma!

- Sakın gözüme "Sora sora Bağdat bulunur, tüm yollar Roma'ya çıkar." çatalını sokmaya kalkışma zira, zihnimde "Çıldırıyor nöronlar romayı yakmadık diye!"

Yeniden git gide yabancılaşan sit-com kakhahaları duyulmaya başlandı, zihinlerde! Sessizlik geldiğinde, pencerenin açılmasını isteyen iradenin anlamsızlaştığı zihin, bir gereklilikten bahsetti:

-"Biz" için iki tür yalnızlık alt edilmeli biri duvar içi içsel, diğeri doku dışı dokunsal!

- Ben birley diyecektim!" Geçen gün Kadıköy-Pendik minibüsünde gördüm, minibüs iç yazısı olarak "No Women No Cry"...

- Biz sosyal ağın hızı için, çok yavaş; hayatın içre hızı için çok çabuk kalmaktayız!

- Demek ki "sosyal ağlar" "asosyal ağlamaz" mış!

- Hipermensup bir sürünün sürüngeleliydik o lunaparkta.

- Gergedanlar kovaladı gondolda salınmakta olan atlı karıncayı, ata sarıldı, vahşet de bir tiyatro oyunuydu.

Bir yangın kokusunu, fırından yeni çıkmış ekmek kokusuyla karıştıran biri pekala o yangında ikisini de kurtarmak isterken birini feda eder. Bu virane kulübeyi de bir Hollywood filmi dekoru zannedebilir. Vahşet tiyatrosunda, bir anı anlatır geçmişin malzemesiyle oluşturulan kurgu bir şimdi de masada olmayan pencerenin olmadığı köşkte:

-Kopardı bağlarını, üzüntülerden şarap, gürültülerden bir bina yaptı harap; oysaki bir duvara yazdıydı: “ağır ağır gelen çapalamalar bu batıştan güneşe girmeye çalışan karşında sağır sağır giden kapalılar!”

İşte bu kapalı, bir oda ve ozon, o oda da tabakasını bıraktı, bir daha da sigara içmedi! Sonunda, sessiz ve kimsesiz olduklarını anladıkları bu virane dünyada bir kıyıda ve köşede taşlarını sayarak satılan her parçanın bir anlam taşıdığı yüreklerde birbirine başka ne diyebilirlerdi ki şundan başka:

-Duygulara baka baka kör olduk be abi!

- Kör duygularla yattık, şaşı düşüncelerle kalktık!

- O ise hiç, o ise hep, o ise her, o ise en az bir, o ise ne, o ise o, 0 ise 1!

-Deniz at mı abi?

- En az iki kalbi olan canlı ya ahtapottur ya da hamile... Yalnızca erili hamile kalabilen bir canlı olmasıyla deniz atı durumu değiştirmez.

-Bi kara gördüm sanki!

- Atlar!

- Mahlûk at!

- At bakmaya gitsek!

- Serzeniş, hezeyan, berhudar ve rencide... Mahşerin dört atı bunlar!

Dualarında dilek kipleri düştü ses kinsiz tekinsiz neden olumlu kullanılmaz zira “sembolikte reddedilen reelde geri gelir!” hiçsiz. Gitme dileği böyle düştü mahşerde, öyle değil miydi ki atlı olması için at olması gerekir! Penceresiz olan denizdeki dalgaların yavaşladığını hissettiği rüzgara doğru saldı sesini, bir kağıdın insan tenini yaralaması gibi keskinliğiyle:

- Hayatının bir cümle, bir söz, bir sahne ile değişebileceğini iddia edenler, hiç değişmeyeceğini düşündüklerine biat ediyorlardı.

- Sessiz bir sis, sessizlikte bir ses, klik; neler olmadı, bilinçdışı bunu yazdı, tarihselsizlik, grift!

- Sanki yarın hiç olmayacakmış gibi yaşayanlar “Istranca’ya kadar içiyorlar!”

Retrospektif İntrospektif

- Recep siyonist bir insan!
 - Kas yaparken göt çıkarmışsın abi
 - İşte “rejim tehlikede” olunca göt-göbek çıktı...
- Jankilerden biri uyandı ve bağırmağa başladı:
- Bana “hadi” deme!

Masada oturanlar bu bağırışın anlamını çözmeye çalışırken, hatırlamaya çalışıyorlardı son söylediklerini. “Hatırlamadığın şeyi unutmazsın!” yine yeniden yankılandı. Gülmek eylemi neden anlık olarak gerçekleşmeye başlar da bir türlü süregelen ve süregiden olmaz ki?

-“hadi hadi hadi hadi hadi hadi hadi” diye darlama makinesi icat etsek de içini boşaltsak şu ünlemin!

- Gelişine giderdi hep onu düşünmeyin diyen düşündüğünüzde onu bir dünlük yaşam içten bir buluş olsaydı diye esas olan!

Hayalleri çok oluyordu artık! Sanki hiç yürümediler, hiç bu meyhanede olmadılar, bu meyhane hiç olmadı, deniz kıyından ibaretti ve nedense anlam bir türlü yakalanmıyordu!

- Gönümüzü açtık hayata, yalanı aldık, hiç tereddütsüz gittik peşinden hayallerin ve tahayyülde bir ses duyduk ve hiç ben olmadık biz!

- Yalnız türlerin hegemonyasında bir biz tutturmuşuz bende bin olan “çapalı karşıda” sessizlik orkestrasının zilleri olarak hayatta haytalar!

-Biraz daha okusak!

-Yedi ceddine okudun zaten!

“Gümbürt” diye bir ses geldi, ağır. “Sağır mısınız” dediler sığırlara. Ağır anladılar, oysa “biz kahır dediydik” diyorlardı etik yerine ahır zuhur edenler. O sese rağmen hala düşmedi gökten üç yıldız bir elma!

-Sezgisel ezgileri duyuyoruz! “delirium”dan muzdaribiz!

- Uzvuyula davranan umuduyla ağlar

Gece bir yandan esiyordu o pencerenin açıldığı denizde ruha sufle veren bilinç eşlik ediyordu ona. Zincirlerle yürüyorlardı beyindeki hücrelerine karanlık sessizler göz kapaklarından hallice nineler milim ellerinde “kay” bulurdu onu sisle. Zihinlerde dağıtan politik abluka hücrelerinize “bir ben biz bin’e “baktığın yerden gördüğüm kareyi kes!” derdik! Yukardan kırılı yarılının altında yükselen öfkenin ifadesi olarak cereyan eden ne de güzel der olmayana “ne derece yan!” Zaman geçti!

Allah Dresden’e hava saldırısı vermedi, Tesla Bobinini sararken çift saatli olmayan aklın eleştirisi...

Zizek in da haus

Popüler Assolist Slavoj Žižek

Kültür yalakaşı Zizek'ten mükemmel bir yapıt :

“Facebook aşkı öldürüyor
Ama siz Türkler yok musunuz?
Araya mesafeler koymazsınız
Aşkı siz kurtaracaksınız”.

Hakkaten nedir? “Türkiye’de her gün 3 kadın öldürülüyor. “Aşıkları” tarafından.

SF

Dresden Posta İdaresi

Allah Dresden'e hava saldırısı vermesin yarabbi!

esinlenmek ve çalmak

“– Kimin evi bu? diye sordu.

Bekçi;

– Kontes’in, diye karşılık verdi.

Hermann titredi. O şaşırtıcı hikaye yeniden kafasında canlandı. Ev sahibesini ve onun inanılmaz yeteneğini düşünerek evin çevresinde dolaşmaya başladı. Kendi sakin köşesine gecenin geç saatlerinde döndü. Uzun süre uyuyamadı. Uykuya daldığı zamansa düşlerini iskambil kâğıtları, yeşil bir masa, banknot desteleri ve fış yığınları doldurdu. Köşeleri güvenle dönerek kart üstüne kart sürüyor, durmadan kazanarak altınları önüne yığıyor, banknotları cebine yerleştiriyordu. Ertesi gün geç saatlerde uyandığında, düşsel zenginliğinin yitişine üzülerek yeniden kentte dolaşmaya çıktı ve kendini yeniden. Kontes’in evinin karşısında buldu. Sanki anlaşılma bir güç onu oraya çekiyordu. Durup pencerelere bakmaya başladı. Bir kitap ya da bir iş üzerine eğildiği anlaşılacak siyah saçlı bir başcık gördü bunlardan birinde. Başcık kalktı. Hermann körpe bir yüz ve bir çift siyah gözle karşılaştı. İşte o dakika, delikanlının alın yazısı belirlendi.”

puşkin, maça kızı’ndan.

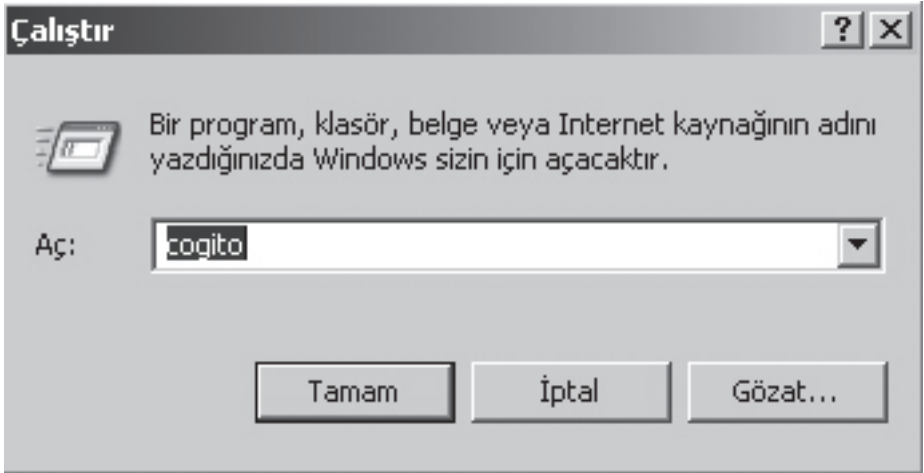
“Sonraları Raskoinikov bu günleri, bu günlerde başına gelenleri dakikası dakikasına, noktası noktasına anımsadığı zaman, son derece sıradan bir olayı neredeyse bir kör inanç şeklinde, alinyazısını belirleyen şey olarak nitelendirmişti. Bu olay sıydu: Böylesine yorgun, bitkin olduğu halde, evine en kestirme yoldan değil de, Samanpazarı’ndan dolaşarak gitmişti. Niçin bu yolu seçtiğini bir türlü anlayamıyor, açıklamıyordu”

dostoyevski, suç ve ceza’dan

raskolnikov ve hermann karakterleri arasındaki benzerliğe farklı yazarların dikkat çektiğini biliyorum. bana kalırsa bu benzerlik, çalmak ve esinlenmek arasındaki çizginin o kadar da ince olmadığına net bir örneği. esin, bir eserin içine dalarken söz konusu esere kendi ruhunu katarak yolculuğa çıkmakla alakalı bir durum. bu tür bir iç içe geçmeyi başaramayan hiç bir okura esin perisi uğramayacaktır. hırsızlık epistemolojik bir durum. ait

esinlenmek ve çalmak

olmadığın bir bölgede duran, aranda mesafe olduğunu bildiğin bir eşyayı;değerini genellikle değişim değeri üzerinden hesaplayarak (baklava ç-alan çocuklar konu dışı) almakla tarif edilebilir. hırsız, obje ve nesne olarak bölümleme yapmak zorundadır. işi süresince farkındalık birincil rol oynar. kitap okuduğunun, film izlediğinin, sergide gezdiğinin farkında olan bir insan da aynı şekilde hangi karakteri, hangi paragrafı, hangi imgeyi çalması gerektiğinin farkındadır. ürünün toplumsal değerine ve kullanımına dair bir bilgisi vardır fakat içinde esin yoktur. bu iki alıntıdan yola çıkarak edebiyattan çok farklı alanlara gidebiliriz. sorun üretici/yaratıcı kimsenin hayatı ‘net’ gözlerle deneyimlemesindedir. oysa derinlerde ne olduğunu bilmeden denize dalmak ‘bulma’ ihtimalimizi arttırır - ve konu sanatsa picasso’nun “mesele bulmaktır aramak değil” sözü aklıma gelsin. nereden nereye gittiğinin bilgisiyle küstahça ortalıkta dolanmamak şartımız olsun. dürbününüze yakalanmayan kurtlar sonra bir anda üstünüze atlayıp sizi parçaladığında geç olmasın derim azizim :)

SARHOŞLUK, KEDER VE KAHKAHA

Bunca acıdan bir sevda doğuramamak,
Yarım bile kalamamak, neredeyse tüketilmiş bir AŞK'ın yetim anılarına tutunmak.
Hatırlayamamak, neydi?, nasıldı?, ne zamandı?

Sarhoşluk; bir ruh halidir
biryerlerde uyanana kadar, başka biryere gidene kadar devam eden.
Keder; bedene musallat olan ağırlık
Kendi'ni biryerlerde asana kadar, başka bir Ben Sen'i askılıktan alana kadar.
Kahkaha; bir ağlama biçimidir
üzüntüden gözyaşı dökene kadar, gülerek ağlamaktır.

“KAFAMIN İÇİNDEKİ BOŞLUK”

“Kafamın içinde ki boşluk neye benziyor?” diye sordum kendime.

Dedim ki,

“Güneş henüz batmamıştı, su, ayak bileklerimi geçip tekrar çekiliyordu, tırnakla
et arasına kum doluyordu, su ılıktı, güneş hala batmamıştı,
eğildim ve bir avuç kum aldım, y-a-v-a-ş-ç-a döküldü avucumdan
bir parça dünya ve bir avuç deniz
kaldı
avucumda
hala güneş batmamıştı.”
Kafamın içinde ki boşluk buna benziyor olmalı.”

Zuzka25 - zuzka25@poczta.onet.pl

Köprüden Önce Son Çıkış

Gölgesini gördüğü son akşamı bazı şeylerin karışabileceğini bazı şeylerinse hiçbir temas olmaksızın öylece kaldıklarını düşündüğü akşam olarak hatırlıyordu. Gölgesinden önce yansımısını kaybettiğinde yalnızca anlamlandırma çabasından dolayı yaşadığı olayı çevresine nasıl anlatacağını kurguluyordu.

Vapur henüz hareket etmemişti. Alt kısımda, boğazı rahatça izleyebileceği bir pencere kenarına ilişmişti. Boğazın güzelliğinden çok; geçmişine dair düşünüyordu. Zihne bir düşüncenin nasıl gelip yerleştiğini ancak onu söküp atmak istediğinizde fark edilir ya ve bu aniden gelen istek onu boğaz manzarasından vapura binenlerle ilgilenmeye yöneltti. Nefesi bir anda çatallandı, kaçtığı boğaz manzarasına geri dönmek istediğinde bu çatal tüm vücudundaki hücrelere yayıldı. Boyu biraz uzamış mıydı? Yürüyüşü sanki üzerine oturmuş gibiydi. Üfleyince yıkılacak gibi olan duruşu yerini dimdik ayakta, darbelerle yıkılmayacak bir duruşa bırakmıştı. Gözleri, onlar hiç değişmemişti! Yutkunmaya çalıştı yutkunamadı.

-Konusacak mıyım? Ne diyeceğim? Kalkıp gitsem! Kesin selam verecek! Bu kadar yıldıan sonra bir “Merhaba!” neden bu kadar zor?

Göz göze gelmişlerdi. Ne kadar umursamaz olsa da, bir eli vapurun deri görünümlü koltuğuna yapışmıştı. Yaklaştı, yaklaştı. Ve gözünün içine baka baka geçip gitti. Vapurun arka tarafına açılan kapıdan çıktı. Bunu unutmamıştı, o hep vapurun arka tarafında yerde oturarak gidiyordu. Özellikle de akşam vapurlarında.

Vapur hareket ettiğinde, dudaklarında bir tek soru vardı, başı hafif öne eğilmişti:

-Neden? Tanımamış olamaz... Bu kadar yıl! Her ne olursa olsun, gözünün içine bakıp bir tek söz söylememek için ben ona ne yaptım? Yıllarca verilen karşılıklı emek!

Sokak lambaları sokağı aydınlatmaya yetmese bile en azından kendilerini ve kedileri aydınlatıyordu. Sokağı yampiri koşarak geçen kendinin ardından yürümekte zorlanan bir çift oldukça sarhoş yol kat etmeye çalışmaktaydılar. Yan sokakta elinin içindeki kâğıt para ile paketi takas eden iki herif oldukça karanlıkta kalmaktaydılar. Kalabalık ve trafiğin gece geç saatlerde oldukça hızlı aktığı caddeyi arkalarında bırakmışlardı. Bu muhitte yere fırlatılmış esrar ve hap paketleri görmek mümkündü. Sola döndüklerinde sanki İstanbul boğazının bir göl gibi gözüktüğü açığı gibi sokak sona eriyordu, lakin bir sağa dönüş ve işte evlerin merdivenlerinden çıkıyorlardı. Bir an duraksadılar, göz göze geldiler.

Köprüden Önce Son Çıkış

-Nereden çıktı bu yavşak sırtışı?

Üç katlı cumbalı evin salonundaki duman dudak kenarındaki kasları gevşettiğinde, bu yavşak sırtışı unutmaya rağmen, vapurda içine oturan acı peşini bırakmıyordu. Yanında sarmaş dolaş eve geldiği insan hiçbir şey umurunda değilmiş gibi uflayıp pufleyen koltuğa fırlatılmış bir kıyafet gibi uzanıyordu. Yine de elinde sihirli değneği olan bir orkestra şefi gibi akşamı devam ettirmeye çalışıyordu, yolcu almak için ara ara duraksayan minibüs gibi yılları düşündükçe duraksıyordu.

Sabah uyandığında dağılmış yatak, dolu bir kül tablası, ter kokularının karıştığı bir ten.

Evet, onu vapurda gördüğünden beri dört mevsim geçmişti. O kadar canını yakmıştı ki bir tek sözcüksüzlük! Kâğıdı aradı, kırılmış tabiri caizse parçalanmış sigaralardan bir miktar tütün çıkardı kâğıdın içine koydu. Sehpanın üzerindeki torbaya baktığında yalnızca tohumların kaldığını gördü. Dışarı çıkmak için sabırsızlanmasına rağmen, mobil aygıtından dün gece sanal âlemde ne saçmaladığını görmek istedi.

Evden hiç çıkamayan, dışarısının cehennem olduğunu düşündüğünde çıkmak da istemeyen, evde çoğalan bir güruh; kitaplar, müzik, az alkol dışında da çağın nimeti olarak anılan sanal âlemle de içli dışlıydılar. Bu ilgi, ifade imkânları dışında, öyle ya da böyle kendini ifade eden “sıradan ve sahici” sanal âlem yazarlarına gelince daha fazlaydı.

Bir fotoğrafta yan apartmanın süslemelerini, bir sokağın görüntüsünü, alelade yazılmış birkaç cümleyi, söylemleri, ifadeleri hatta daha ileri gidilirse bir fatura numarasını içeren bir fotoğrafı –ki o fotoğraftan kimlik numarasına kadar bulunabilir-kendini farkında olmadan, kendi hikâyesini farkında olmadan iki anlamda da yazarlara rastlamak mümkündü sanal âlemde. Bunlar, biraz dışarı çıkamamaktan, biraz “sıradan ve sahici” insanlarla ilgilenmekten, biraz da “dikkat”ten dolayı görülebiliyordu, analize tabi tutulduğundaysa mistik sayılabilecek bazı müstesna bilgilerde çıkabiliyordu –ki bu bilgilerin çıktığı kaynağı ifade eden tarafından endişe verici addedilebiliyordu-. Yani neredeyse kurumlara kendilerini, kendi hikâyelerini alelade fişlettiyordu.

Aile de bir kurum olarak karşı çıkılması gereken olarak hayatında yer alıyordu. Lakin nedense toplumsal meşruiyet bu kurumla cepheden, yalansız savaşmayı mümkün kılmıyordu. Karşı çıkmanın, yalansız, cepheden mücadele için duygularla yüzleşmek mi gerekiyordu? “Anlayamazsın” derken açıkça gösteriyordu. Elinde tuttuğu şişe de anasının onun için asma yaprağından sıkıp çıkardığı su vardı. Bu şişeyi elinde tutan bileğine takılı kolyenin içinde ise “Oysaki onu oyuncakları olduğuna inandırmıştım” yazıyordu.

Köprüden Önce Son Çıkış

Köprüden Önce Son Çıkış

Köprüden Önce Son Çıkış

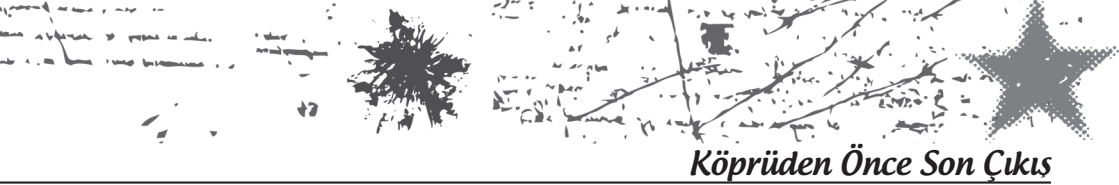
Köprüden Önce Son Çıkış

Köprüden Önce Son Çıkış

Köprüden Önce Son Çıkış

Köprüden Önce Son Çıkış

Klon projesi

kimliğin ne

İtinayla kayıt silinir

Özgüven geni

Dünya'dan uzaya en özenli dinozor

'Yamyam galaksi'

Bebek mi doğuyoruz,

Mumyada kanser

Yeni RoboCop

Android

id

U.S. CUSTOMS AND BORDER PROTECTION
Form 100, 10-1-80

IMPORT ONLY
EXPORT ONLY

DECLARATION MADE BY
U.S. MAIL

DATE OF EXPORTATION
01/01/81

COUNTRY OF ORIGIN
USA

COUNTRY OF DESTINATION
USA

COUNTRY OF TRANSIT
USA

U.S. CUSTOMS AND BORDER PROTECTION

**Yaşayan
nesne**

Mezomorflar

'DNA dizilimleri 1 saat içinde hazır'

FIL SINIR DEĞİL!

İKİ AYDA ÜÇ

Çocuklar için güvenli

**ikiyüz
bölü
aynı**

MULTI-DIMENSIONAL FACE

Mona Lisa'nın bire bir kopyası bulundu

kendinizle karıştırmayın

Fotosentez ile kilo

**Bir kilo
pamuk mu
ağır,
bir kilo
demir mi?**

İş. Tanrı bir

kendi kendinize al

kendi kendine
benziyor hey
Sünbül

Süpheli

**Güneşte son 7 yıl düşmanlarını hatırlıyor,
kolonisini de belleğine kazıyor!**

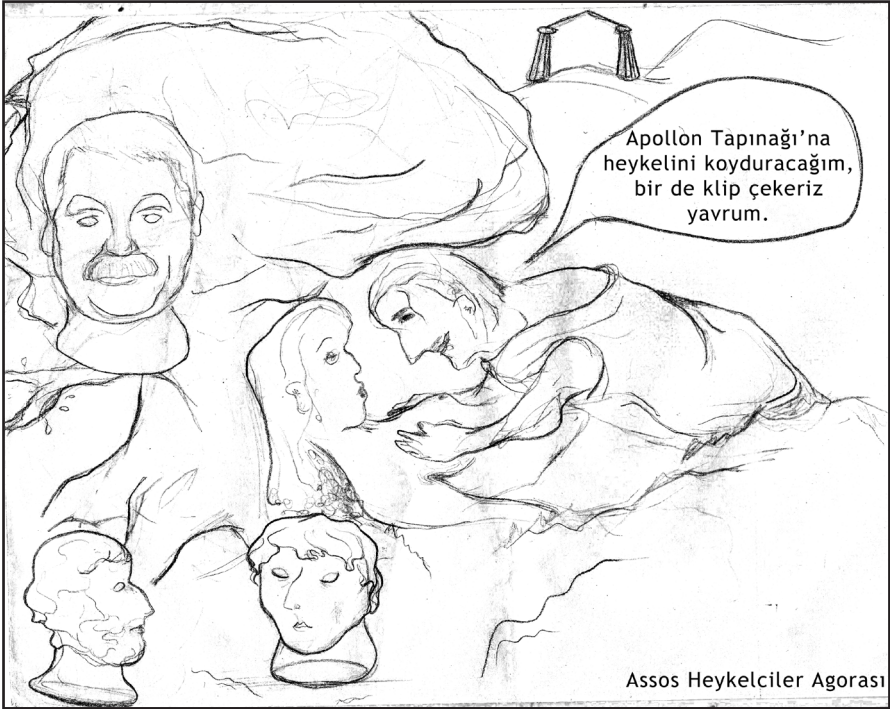
Yüzyılın deneyi dile
ve Büyük Patlama s
yaşam
parçası

O'NUN

SİFRELERİ

tadında köle kopyayı kabul

SF

Karikatür:Hebrew-hebrew@sizofren.im

Astral Seyahatler Güncesi !

Çellolar en kızgın ve de en hüznünlü şekilleriyle çalıyorlar..odamın ortasında bir balerin dans ediyor...elimin gölgesindeyse bir balet ona eşlik ediyor...elim yere bıraksam kavuşurlar mı birbirlerine bilemiyorum...ben o ritmik, ben o kızgın, ve ben o hüznünlü çellolara düşkün biçare yerde boylu boyunca uzanıyorum... aman allahım hayat ellerimde bir balet !.. neden bana eşlik ediyorsun hayat !...ellerimin haritasını çıkarmışsın ve kıs kıs güleni oynuyorsun şimdi...bunu da nereden ,nasıl çıkardın...hangi çılgın astrolog verdi sana bunları...kıs kıs gülen ve de gece, yani tüm o sesler kesilince birdenbire ortaya çıkan ,ürkütücü yanları olan o tüm insanlığın ve de uğruna içilen bilmem kaçınıcı bourbon gibi biçare nasıl çıktın sen...ah nasıl da biliyorum tüm bunlar senin eserin... kulakları tıkalı gözleri kör ve de ağızları sıkıca kapalı... eğer kulaklarınız varsa ya da hala duruyorsa iyicene açın muslukları ...sular değil kulak çnlaması gibi gerinsin geceye her şeyiniz ...evet gece,çünkü gece en büyük katilimdir benim...çünkü en büyük iç savaşlarımı o zamanlar verdim ben...çünkü gece olunca susmak bilmeyen bir başka beni çöp kutusuna attım ,üzerine işedim..mızraklarla,sopalarla geldi üstüme ama yılmadım... sonra da bu bana düşman ,adına hayat denilen büyük abiyi bir güzel benzettim..yani gece ve hayat benim kanalizasyon borumdan geçip nereye gittiği belli olmayan bir yere gittiler...şimdi bir tek sinekler kaldı geriye...odamın penceresini sonuna kadar araladım ama kar etmedi bu..sonra sinek ilacını aldım bir güzel sıktım odaya...o tanrısal odanın her tarafına pis bir koku yayıldı...sinekler bir uçtu,iki uçtu sonra patır patır düşmeye başladılar haliya...haliya ezoterik bir görüntü yayıldı..haliya aklımın bir anlık sapması yayıldı...midem bulanmaya başladı...banyoya gittim..yüzümü yıkadım..ellerim şaşkın şaşkın kendime bakıyordu...bende aynı ritimle kendime bakıyordum...aynadan yansıyan yüzüm az önce öldürdüğüm sineklere benziyordu...korktum, apar topar kaçtım banyodan ..yatağıma uzandım sandım ki yanımda yine benle eşleşen bir başka ben vardı ...ben ne zaman ikiz olmuştum...ne zaman doğurmuştum ikizimi...yani kendimi böyle apansız neye atmıştım hiç bilemedim... çünkü yine benimle uyanıyor ve de dans ediyordu bütün aldırmaazlığıyla o ellerimdeki balet...hayır dedim bunun sonu olmayacak... kızdım, en az o çellolar kadar kızgındım...kalktım yatağımdan yüzüme sinek ilacını so-

Astral Seyahatler Güncesi!

nuna kadar sıktım...ilk önce ellerimdeki balet düştü yere....ve ardından ben..baletse acısını unutmış gibi apar topar kalkıp balerinini aramaya koyuldu ...(hey aşk sen neler yaptırıyorsun böyle)...benimse yüzüm yanmaya başladı ,daha doğrusu tüm vücudum yanmaya başladı...gözlerimden yaşlar akıyordu...demek ağlamak buna benzer bir şey diye düşündüm...bulut bulut yaşlar dökülmeye başladı gözlerimden...odamın ortasında ıslak bir senfoni,odamın ortasın tüm geçmiş ve de tüm gelecek söylentilerine sırt çeviren bir su baskını...yüzmeye başladım ama kapı nerede hatırlamıyordum...ya da pencere nerede ya da herhangi bir çıkış !... yoktu...nefesim kesildi, boğulmak üzereydim...belki de ilk defa insancıl bir hisle ,bir şeyi hissediyordum şimdi...buna sevinsem mi ya da üzülsem mi bilemedim...insan sadece ölürken mi hissedebiliyor gerçekten....baletime baktım elinde baleriniyle usul usul kaçıyorlardı...takip ettim sanırım ben bu küçük oyunun en müşkülpesent oyuncusuydum...ve de bu oyunun sonunda ölmem gerekliydi...izleyiciler büyük bir merakla benim ölümümü bekliyorlardı...çünkü en iyi oyun, kahramanı sonunda ölen oyundu....bunu hep bildim, çünkü en çok ölümü bildiriyorlardı bize o taşra hoparlörlerinden... birden uzakta bir ışık belirdi...tam da ölmek üzere olduğumu hissettiğim anda çıkan küçük bir ışık...ışığa doğru yüzme başladım son kalan gücümle...son kalan gücümle sona doğru mu yaklaşıyordum ...birden bir şey oldu gözlerimi kapadım..hayır hayır kapamak değil bu, başka bir şeye gözlerimi kapayıp başka bir şeye gözlerimi açtım...beynim benimle dans ediyordu kesin ...beynimin içine mi girmişti yoksa o balet ? ...Gözlerimi açtığımda baleti tam da karşımda buluverdim...

* İyi uyudunuz mu Murat bey,umarım hemşireler sizinle ilgilenebilmişlerdir ?

Aman allahım baletim beyaz önlüğüyle karşıma geçmiş bana bakıyor,tuhaf tuhaf şeyler anlatıyordu...ilkın çok şaşırdım ama o konuşmaya devam ettikçe beynimin benimle dansı durdu birdenbire...hiçbir şeyi anlamıyordum ve de söyledikleri hakkında hiçbir fikrim yoktu, o yüzden bende sustum,anlamadığından üzgün bir halde başıboş bırakılmış tüm o insanlar gibi sustum...sadece ağzımdan kırık dökük birkaç cümle çıktı:

* Siz benim baletim değil misiniz ?

* Ne baleti Murat bey ,Ben psikolog Metin İvgen,sizin doktorunuzum,dün gece ne olduğuyla ilgili herhangi bir şey hatırlıyor musunuz ?

* Hayır,gerçekten hayır,ne oldu ?

*Düngeceeviniziyakmayakalkışmışsınız,bundaazçokbaşarılıdaolmuşunuz,komşularınız itfaiye çağırmış,siz dumandan bayılmışsınız,ölümden döndünüz Murat bey.

* Hayırrrrrrr,siz ne demeye getiriyorsunuz...ben bir şey yapmadım,beni burada tutamazsınız...ben deli değilim çıkarın beni buradannnnnnnn !!

Kafama bir kurşun sıksam şimdiki halimi özetler nitelikte olur muydu ! ya da intihar etsem o gün dünyanın son gününe mi denk gelirdi bu !....tüm bunları ben mi yapmıştım,buna nasıl inanabilirdim...yalandı tüm bunlar koca bir yalan...çünkü seyirciler vardı ve de karşıma geçmiş benim o büyük sonumu görmek için bekliyorlardı.... Hem o doktor kılığına girmiş baletim elimdeydi ...hem de bana o kadar öyle yakın.. elimde dans edişini gördüm nasıl hayır bu olmadı diyebilirler...siz seyirciler hadi konuşun birazda...üstünüzdeki bu seyirlik halinden biraz olsun kurtulup dillerinizi çözün...dillendirin o odada yaşanan her şeyi.. baletimi,balerini,ve de ellerimi !

Tüm bunları düşünürken yani beyin dansım yeniden başlamışken,kolumda küçük bir acı hissettim,bir sinek

ısırtığı gibi bir acı...ah dedim kendime birden bu sinek ısırtığı benim odamdaki sineğin ısırtığı ,sanırım ölmemiş sineklerden birinin intikamının esiriyim şimdi..-ah nasıl da gelmiş buraya nasıl aldınız içeri dedim ve de son sözlerim bu oldu...bütün her tarafım uyuştu...bağırarak istedim,bağıramadım...zamanın yanında ama bir o kadar da zamandan ayırdım...küçük bir çocukken annemin biten ören bayan makaralarından arabalar yapardım..ve de o arabalarla yolculuk ettiğimi,bilinmez diyarlara gittiğimi düşünürdüm...astral seyahatler güncesi gibiydim tıpkı...bilinemez ama sadece tarafımdan keşfedilmiş o gezegenler gibi...şimdi hissettiğim de böyle bir şeydi işte...yine o bilinmez gezegenlerin birindeydim...yüzüm gözüm krater çatlağı,meteor yağmuru gözlerim...

Sanırım artık sona geldik ...seyircilerin tam da istediği bir son,tam da istenilen bir son... çıktığınızda birbirinize anlatacağınız ve de hikayenin asıl kahramanına hüznle karışık bir acıma duyacağınız bir son... öykünmeyeceğiniz ve de “nasıl olsa bunların hepsi kurmaca,hepsi oyun” diyeceğiniz bir son...ellerinizde hiçbir zaman bir baletin olamayacağı ve de yine bu yüzden bu gerçeklik algısıyla yaşamayacağınız ve de işte yine bu yüzden bilmem kaç ışık yılı uzaklıkta olan o gezegenleri hiçbir zaman göremeyeceğiniz bir son...

Oyun biter,perde kapanır,seyirciler yavaşça terk ederler salonu...

Ve ışıklar kapanır...

S O N

Hebrew-hebrew@sizofren.im

4 Moon Cat

Tekleşen Çiftleşmeler

çürük yumurta kokusu gırtlak
rengi yeşile çalan çöp tortusu tırnak
bağırsaklarımda kurt sancısı
bulantımın gargarası dişlerin
kurbağa dilimin ini göz çukurların
ölü kedi kokusu çiçeklerinden yayılan
saksıda solucan sarmaşıklar
jiletlenmiş damarları zift boşalan
çirkinliğin takıntısızlığı
kaldırım çizgilerinde
yalancı orgazm çıgıllıkları
hedefini şaşırmış
döllen yatak yastıkları
can çekişir sırt üstü
haydi!
bir daha
bir daha...

Chloé Mousset-Becouze - c.moussetbecouze@gmail.com

Android

LEYDİ A.

“Ne zaman bir kuyuya insem (d)ipsiz
“Yerde bir anahtar buluyor(d)um sahipsiz!”
Darda düşse düşse açılırdı bir beyaz sayfa kipsiz

İkinin iki ucundaki gerginliklerden birinden diğerine uçuşan bir geçiş ne anlatabilirdi ki olanla olması gereken arasında gezinmekte olana olması gerekenden

Ne bir tanım, ne de bir anım

Sanki mevsimler boşaltılmış silahlar kuşanılmamış dört başı mavzer bir yetimliğin kurgularında sevişen ördekler neden dünden bahsettiler?

Ve de L ile bir mevzu S neden Hep birlikte her’e haykırdılar hiç hem olmadın diye olması gerekene olanda hal

Ne de K seslendi M’dir esenlikle dedi sen güzel yarınlarda olması gereken olana
Ret

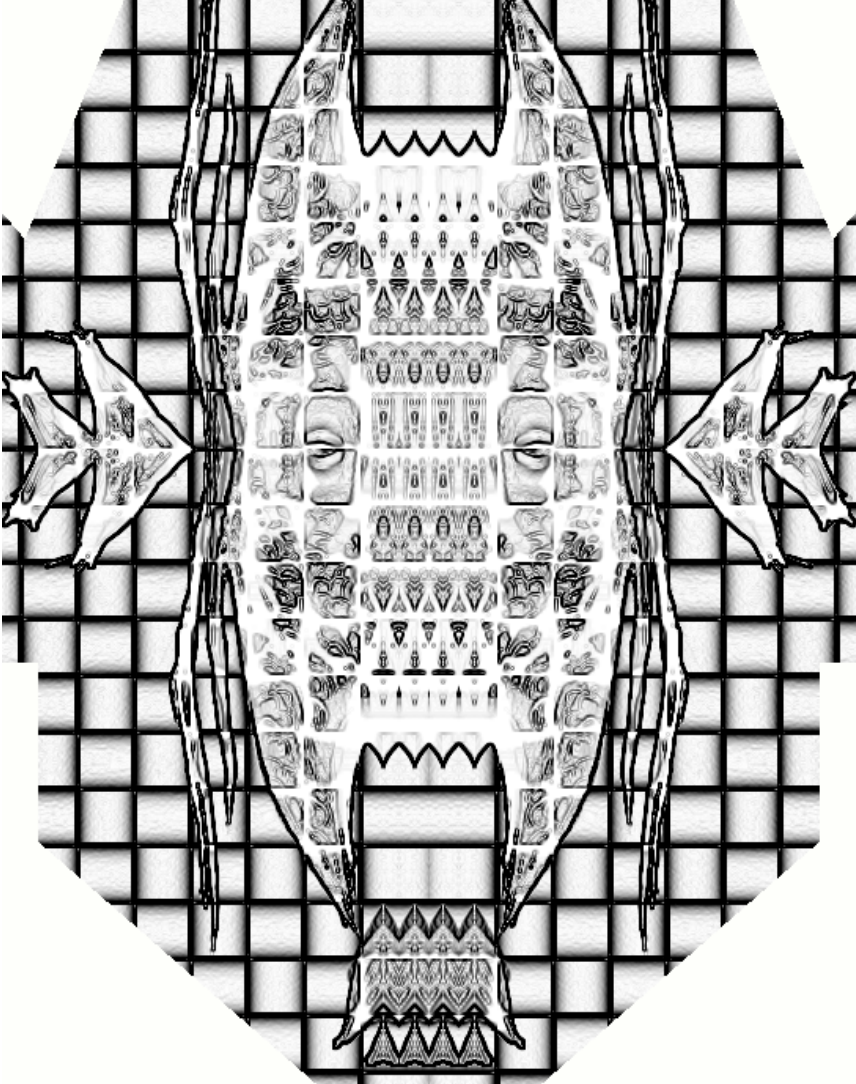
S

Ne derece yandı cereyanda kalan makina

Sakinliğiyleydi E.

Hebrew-hebrew@sizofren.im

Kedi Balığı

Tamburada-Merdiven

Uzun etekli kadınlar
Üzerime üzerime geliyorlar
Eteklerini iki elleriyle tutup isyan ediyorlar
Sonra tekrar geliyor
Sonra tekrar isyan
Birkaç adım atıyorum
Benle Birlikte adım atıyorlar
Sonra duruyorlar
Duruyorum
Sonra tekrar adım
Son tek
Beklerken kafamı sallıyorum
Biri, yüzünü görmediğim biri
Bana epey fısıldıyor, sonra dört bir yandan
Uzun etekli kadınlar çıkmaya başlıyor
Epey Uzun fısıldıyor
Bir de Soru gibi bir cümle
Fiil gibi fiilimsi
İsim gibi sıfat
Bir at fırlıyor derken herkesin arasına
Sahne yerinden kaymaya
Perde oynamaya başlıyor
Işıklar dönmeye
Yüzler karışmaya
Hislerse
Dinlemeye
Yine Uzun Etekli Kadınlar
Kırmızı Siyah Gri Renkli
Üzerime geliyorlar
Üzerime
İsyan ediyorlar
Ve susuyor kafasını geri yatırarak!

17

Yalnızlık üzerine düşünmekten kendimi alamıyorum, iz o
Ne yaparsak yapalım; hapsolmuş birkaç sınıra dayanıyor, giz o
Duyduğunu düşündüklerim, düşündüğünü düşündüklerim, siz o
Ne yaparsak yapalım, kahrolmuş birkaç kıyıya ay vuruyor, biz o

Leşler toplandığında akbabalar aç kalır, geri dönüş imkânımız
Sesler sustuğunda mizaçlar anlamsız kalır, anlam sızımız
Lakin bir derdi vardı şahsın, farklılık olmadı aynı olmaksızın
Ayna ise kirde bir akım olsaydı on yedi olurdu yaşımız imkânsız!

Bokarmak

Bir yazarsın bok olur
Bir yazarsın bakmışsın katıksız kusmuk
Böyle saf ve temiz
Mide özsuyu bulamacından atarlı keskin karadeniz kokuları

Bir bakarsın yalnızsın
Hatta yalnız olduğuna bile bakamazsın doğrudan
Aynalarının sirleri sır olmuş, acaba neredeler?

Sonra bulursun saf bir cam
Elini daldırırsın saf kusmuğa
-tercih senin bok da olur-
Sonra sıva babam sıva
Sıva babam sıva camın senden tarafına
Geçersin karşısına siri boktan sıvanmış aynanın
Karşında duran sen misin, yoksa bok mu ayırtedemezsin
Ama umursamazsın da
çünkü senden başka kimse yoktur odada
Bir sen bir *aksin birbirinize bakar
Yazar yazar bakar **bokarsınız

(*aksin = akisin, yansıman)

(**bokarmak = uzun sürebakarak boka dönüşme eylemini ifade eden uydurmasyon fil)

Kafi...

Kafir.

Türl Dil Kurumu'na bakıyorum nedir diye bu kafi ve yine insanın karşısında o nesne

"1. *şfat Yeterli, yetecek ölçüde olan*

"Yalnız güzellik adı bir zevk kadını için bile kâfi değildir." - H. C. Yalçın
yoksa benim Kafi'im

2. *ünlem "Yeter, yetişir, artık istemez" anlamlarında bir seslenme sözü*

"Artık kâfi, yeter, illallah!" - S. M. Alus"

sanırım iki anlamda da kafiyim ben.

Kendimi anlatmak için yazmak istiyorum şu an ama kelimelerden bir araya gelmesinden bir bok anlamayacaksınız ne de ben neyden bahsettiğimi bilemeyeceğim o yüzden iş hayatından öğrettikleri (aslında direttikleri) bir method uygulayabilirim bu da başlıklar halinde yazmak

Bir: teodoros angelopulos öldü anasını satayım

İki: dost dediğin teste tabidir

Üç: bir iett otobüsünde kız kulesinin dibinden geçerken marş sesleri ile uyanmak

Dört: at yarışı(bknz leyla ile mecnun, koşşturrrr yarışssss sayın işverennnnn)

Dipnot bir: yemin ediyorum ben de dahil insanoğlu su katılmamış mal, gene de birilerin bu güzelliğe anlam biçebilmesi güzel bundan dolayı da yararlı bir unsuru var hani bir kedi insanoğluna yaklaşp olum bu serçelerin güzelliğine ahengine estetiğine bak demiyor, hatta vicdansızlar.Bak ne anlatacam benim bir haftasonlarım boş haftaiçleri çok yorgun oluyorum, velienefendi de kırbaçlorlar beni o yüzden haftasonları ya emi-nönüne dört nala gidiyorum ya da galataya.bir gün kabaataştan indim, salak bir kedi av pozisyonunda çimlerde hani bilirsiniz tam ışıkların arkasında ufak dar bir alan var oda, durakaldım izlemeye biliyorum çünkü bu salaklar onca poza artisliğe rağmen elleri boş dönüorlar o afra tafralardan, hasssiktir tuttu bu sefer serçeyi, höytt möytt derken ağzında kaçan kediyi ilerdeki başka bir ex-yolcu dürrtüyse de fayda yok.

-efendim derken kulaklıkları çıkarttım, tam ışıklardaki mendil çıkmak münferit eşyalar satan ihtiyar soru sormuş bana, tuttu mu o geçmişini sikti..gminin,

-ha, evet yakaladı dedikten sonra aksak eline kendine ayağı yerine bir sopa yapmış ihtiyar nafiye nafiye peşinden gitti boşluğa ve münferit tezgahtar boş bırakarak ama dokunmam ben bu tezgahlara

Kısaca askerlik değildi kötü olan, anılardı umutlardı ve özellikle o rüya idi... allah kahretsin bu rüyaları.

Kısaca dostluk kötü değildi, dayanma gücünün bir limiti vardı insanlar için sonra susup başka hayallere daldılar

Kısaca hayat kötü değildi ama bir yerde kaldı hapsoldü

Kafi demiyorsak bari kafiye uyduralım bu şarlatanlığa

Angelopoulos ölmeseydin ya...

Kuçağında yaslanmış nedense göremiyorum yüzünü, ortak arkadaşımız ayaktakapının önünde istanbulun güzelliğini izliyor otobüsün içinde, ilk defa türkiyeye gelmişler Çamlıcadan çıkıyor otobüs, kız kulesinin tam dibinden geçiyor otobüs...

Kuağında ama yüzünü göremiyorum, sırtı bacakları herşey tam da nerde bu lanet olası yüz, görsem ya gene

Uyanıyorum karantina koğuşunda, üst yatakta altı boş sıcaklar kavurduğu için bir ranza da tek kişi kalıyor iyice teri ile nemlendirmesin diye odayı bir fazlası

Sola dönüorum uyuyor biri, uzun girmiş ona askerlik lise bile okumamıştır belki yaş desen 20 de, siki kalkmış kim bilir ne görüyor rüyasında

Nerde kız kulesi nerde bu ergen ile aynı odayı paylaşmak demiyorum kendime, lanet olsun yüzünü neden göremiyorum rüyamda...

Aydeee teodoross aydeeee, sen de gittin ha.

A.Y.Ş olum bu kadar yazacam sarhoşum mantıklısı ise koy gitsin yazıyı , mantıklı bir yazı ise... var yazacaklarım ama yazmam yazdığım da rahatlıyorum, rahatlırsam sonra ne olur bilemiorum o yüzden onlar kalsınlar durduğu yerde

K a -dd--afi

Bu mesajınla çok iyi bir insan olduğunı mu ispatlıyorsun şimdi.Abicim git kiliseye kapan sen.Dua edersin,günah çıkarırsın,mum yakarsın hatta belki şirinleri bile görebilirsin. Ama biz bir daha birbirimizin yüzünü görmeyeceğiz.Herkes kendi yoluna gitti.Şimdi sende de bende de 'Everything is in right place.'

Sana şarkı falan göndermiyorum.Müzik benim için anlamlı birşey çünkü...

Stencil: HUGO

MEDENİYET
DEDİĞİN
TEK DİŞİ
KALMIŞ
CANAVAR

SF

Duvar Testi

Photoshop olduğunu düşündüyseniz Duvardan sonra doğmuşsunuz demektir.

Karikatür: Hebrew-hebrew@sizofren.im

Amin 99 İsmi

1. Ağzı aşağı	33. Kuku / Kukulampi /
2. Alafortanfoni (alev örten huni)	Kukuriku / kukaraça
3. Ambar	34. Kurt ini
4. Amigo	35. Küçük kurna
5. Amin	36. Lahana
6. Aşağı köy / aşağı mahalle	37. Lâl
7. Bal çanağı / bal kutusu / Elmas kutusu	38. Lip lip arazisi
8. Bermuda şeytan üçgeni	39. Mahzen
9. Cici / çiçek	40. Mamiş / Mamuş
10. Çatı	41. Mazgal
11. Çatlak	42. Mınç / mınco / mınca / muni
12. Çilik / çillik	43. Midye
13. Delik	44. Mukadderat
14. Dertli	45. Obur kuş
15. Dilli badem	46. Ortada kuyu var yandan geç
16. Dip	47. Oyuk
17. Dipsiz kuyu	48. Paket : ağdası yapılmış am
18. Enginar	49. Pamuk / pamuş
19. Faraş : genişlemiş am	50. Ponçık
20. Fırın	51. Pupu
21. Garaj	52. Putka / happputka
22. Gece yolu	53. Saatli
23. Gömü / hazine	54. Sıvasız duvar : çok geniş am
24. Hak deliği / hak yolu	55. Şahane
25. Hokka	56. Şeytan kulağı
26. Hüp deliği	57. Tek göz
27. İncir	58. Torna
28. İstiridye	59. Üçgen
29. Kadife	60. Vizigot
30. Kara delik	61. Yatılı okul
31. Karanfilli	62. Yemiş
32. Kavanoz	63. Yosun

64.	Yumuk	87.	El ouasa : çatısı geniş
65.	Beaver : kunduz	88.	El aride : büyük ve etli
66.	Camel toe : deve dili	89.	El mokaour : dipsiz
67.	Jute : hint keneviri	90.	Abou cheufrine : iki dudaklı. ırı yarı bir kadının amı
68.	Kitty : kedicik	91.	Abou aungra : kambur. Venüs tepeciği çok yüksek olan am
69.	Marshmellow : lokum	92.	El rorbal : kalbur, elek
70.	Monkey box : maymun kutusu	93.	El hezzaz : yorulmak bilmeyen
71.	Nappy dugout : sığınak	94.	El molki : savaşçı
72.	Pookie : yuva	95.	El harrah : kaçak
73.	Powder box : barut kutusu	96.	El sabeur : mütevekkil
74.	Pussycat : pisi pisi	97.	El mouseuffah : parmaklıklılı. Sünnet edilirken yanlış yapılan bir işlem sonucu oluşan yaranın büyük bir doku oluşturmaması sonucu parmaklıklılı am ortaya çıkar.
75.	The promised land : vaat edilmiş topraklar	98.	El harr : sıcak
76.	Twat : yarık	99.	El ladid : leziz
77.	“V”		
78.	Vertical smile : dikey tebessüm		
79.	El kelmoun: eni ve boyu orantılı, genç, şehvetli		
80.	El cheukk : çatlak, uzun ve ince bir kadının amı		
81.	Abou tertour : taçlı		
82.	Abou khochime : züppe burnu gibi sivri ve ince		
83.	El deukkak : öğütücü		
84.	El tseguil : aç gözlü		
85.	El neuffakh : şişmiş		
86.	Abou djebaha : çatısı çıkıntılı		

Kaynaklar:

1. Filiz Bingölçe, Kadın Argosu Sözlüğü
2. Hulki Aktunç, Türkçenin Büyük Argo Sözlüğü
3. Eve Ensler, The Vagina Monologues
4. <http://queenmadigan.wordpress.com/?s=yoni>

BUĞUSEPTİL

“Mohikan saçlı kız kuş diye vuruldu

1 Nisan 2012

ABD’de bir adam, saçları “Mohawk” tarzı kesilmiş bir kıızı kuş sandı ve ateş etti. Kızı yaralayan adam 5 yıl hapis cezası aldı.

ABD’nin Colorado eyaletinde Derrill Rockwell (49), 5 Ekim’de 23 yaşındaki bir kadını kafasından vurmak suçundan tutuklanmıştı. Daily Sentinel gazetesinin haberine göre dava önceki gün sonuçlandı. Rockwell, evine yaklaşık 30 metre mesafede bir tepenin üstünde kuşa benzer bir şey gördüğünü, bunu kedilerine saldırabilecek bir kümes hayvanı sanıp tüfeğiyle ateş ettiğini söyledi.

‘Kuş’ uçmadı

“Kuşun” uçmayıp iniltiler gelmesi üzerine gerçeği anladığını söyleyen Rockwell, 5 yıl hapis cezası aldı. Alkol etkisiyle tepede uyu-yakaldığı sanılan kadın başından yaralanmıştı.

Punk ve Rihanna

“Mohikan” olarak da bilinen ve adını bir Kızılderili kabilesinden alan “Mohawk” saç tarzı, punk kültürüyle özdeşleşse de, son dönemde Rihanna ve Beckham gibi ünlülerle popülerleşti.”

BİG ÖTTEN

Temmuz 2012 5₺

%100 GEREKLİ

EFSA NEVİ

4 HAREKETLE

SEKS

HAYATINIZI

HORTLATIN!

**KARIN ERİTME
TAKTİKLERİ VE
ERKEKLER İÇİN
83 ÖZEL YEMEK**

**SAĞLIKSIZ
ANTRENMAN
YAPMANIN**

7 YOLU

**KADINLAR
(GERÇEKTE)
NE İSTER?**

**'En Güzel Popo' ödüllü
KATE UPTON Fotoğrafları**

**ÇOK ÖZEL
ELİF ŞAFAK
RÖPORTAJI**